

Лекције из политичких наука, права – па чак и логике – које председник Николић ових дана добија од „уобичајених осумњичених“: Иницијатива младих за људска права, Фонд за хуманитарно право, Кућа људских права, Грађанске иницијативе, Београдски центар за људска права, Комитет правника за људска права, Хелсиншки одбор за људска права, Центар за практичну политику, [\[1\]](#) и ко све још не, предвидљива је последица освежавајућег става који је председник Србије недавно објавио, приликом своје посете Италији. [\[2\]](#)

Разлози за узрујаност наведених кругова потпуно су разумљиви. Први политички некоректан „гаф“ тада тек крунисаног председника Томислава Николића, везано за наговештај корекције става званичне Србије у односу на Сребреницу, [\[3\]](#) из њиховог угла сигурно је звучао злослутно и шокантно. Мада су сви меродавни страни фактори на ту изјаву реаговали муњевито и делимично хистерично, инцидент је ускоро затим премештен у други план. Испоставило се да је пузеће признање Косова, а не још једно ритуално признање „геноцида“ у Сребреници, било зацртано као главна тема Николићеве прве званичне посете Бриселу. Николићу је рецка несумњиво била уписана, али привремено Сребреница је ипак пребачена на споредни колосек, док је тежиште притиска било усредсређено на приоритетније питање Косова. Поред тога, у тој фази вероватно се још увек гајила нада да се неискусни Николић изразио брзоплето и да ће га бројне пацке „надлежних,“ које су моментално уследиле, отрезнити и вратити на прави пут.

Зато Николићева друга изјава о Сребреници, коју је пре неколико дана дао у Риму, поприма врло озбиљан и потенцијално промишљен карактер. За разлику од оне прве у јуну, ова би се тешко могла отписати као резултат брзоплетости. Председник је имао довољно времена да размисли после пацки које је добио у јуну, могао је да апсорбује лекције својих укротитеља и такође да искористи протекли период за извођење одговарајућих закључака по овом важном питању.

Или је Томислав Николић очајно лош ђак (без алузија било какве врсте), или је, барем по питању Сребренице, српска јавност напokon добила представника на највишем месту који верно одсликава њене праве ставове.

Охрабрујуће Николићеве изјаве о "геноциду" на удару НВО

Пише: Стефан Каргановић
петак, 12 октобар 2012 14:24

Зато је аларм лажних „невладиних организација“ и њихових контролора из иностранства потпуно разумљив и оправдан. Коренита промена става званичне Србије у односу на „геноцид“ у Сребреници, деградирање Сребренице са статуса недодирљивог аксиома на раван спорног питања, за њих не само да би представљало крупан и врло конкретан политички пораз, већ перспективно нешто много горе. То би отворило Пандорину кутију за критичко преиспитивање свих наметнутих ставова не само из времена мандата Николићевог претходника, него од 2001. године наовамо. Неупоредиво опасније од корекције државне политике искључиво према Сребреници јесте покретање лавине преиспитивање свих тековина деценијског прања мозга и реална могућност плебисцитарног одбацивања свих постпетооктобарских обмана, што би из таквог процеса могло да уследи.

Зато је огромна паника која је захватила страну агентуру потпуно реална. Ипак, отрцаност фраза којима се у свом саопштењу служе тиме није мање фрапантна. Погледајмо њихове главне тезе.

(1) „Николић поновним негирањем утврђених чињеница о геноциду у Сребреници, по други пут од ступања на дужност председника шаље ‘увредљиву поруку жртвама геноцида и њиховим породицама’“.

Од репресивне ароганције у овој краткој реченици застаје дах . Наводне чињенице „утврдио“ је Хашки трибунал, квазијуристички орган са израженом политичком агендом. Самим тим, оне безусловно подлежу свакој врсти јавне расправе и темељном преиспитивању. Прибегивање моралистичком застрашивању да би се председнику Николићу запушила уста, уствари је имплицитна претња забране слободног размишљања упућена свим грађанима Србије.

При томе, јефтина демагогија „НВО коалиције“ разоткрива лицемерје њихове оптужбе за популизам, изречене на Николићев рачун. Јавна неубеђеност у климаву причу о

Охрабрујуће Николићеве изјаве о "геноциду" на удару НВО

Пише: Стефан Каргановић
петак, 12 октобар 2012 14:24

„сребреничком геноциду“ не шаље увредљиву поруку никоме зато што се тиме ничије страдање не доводи у питање. Ако се у било шта изражава сумња, то је само злобна квалификација геноцида коју ово НВО друштво безобзирно лепи целом једном народу.

(2) „Николић је грађанима земље чији је председник поручио да српска националност подразумева неприхватање чињеница које су утврдили међународни судови и да они који имају другачији став нису 'Срби'“.

Ово је бесмислица. Председник Николић је тачно констатовао проверљиву чињеницу; он није заузео нормативан став. Са изузетком припадника наведених НВО и малобројних грађана на које се њихов утицај протеже, ко још у Србији верује у званичну причу о Сребреници? У противном, зашто ове НВО користе све расположиве политичке полуге са циљем да се критичко испитивање Сребренице онемогући? У случају једне од потписница овог саопштења Соње Бисерко из Хелсиншког одбора за људска права, иде се још даље, са захтевом да се порицање тезе о сребреничком геноциду – кривично кажњава.

(3) „Николић је показао да у свом популизму прави и логичке грешке. Председник Србије не признаје пресуде Међународног суда правде и Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, а ипак узима у обзир рад МКТЈ кад су у питању суђења Ратку Младићу и Радовану Караџићу, изјавом да их сматра невиним док суд не докаже супротно“.

Чудно је да правни стручњак Наташа Кандић, директорка Фонда за хуманитарно право, није запазила правну грешку у овој конструкцији. Признавање или непризнавање Хашког трибунала нема никакве везе са претпоставком невиности, која би требало да буде уграђена у сваки нормативни систем цивилизованог правосуђа, па и Хашког трибунала, мада се тамо најчешће не примењује. Председник Николић је био у праву када је инсистирао на уважавању тог принципа а његове евентуалне резерве у погледу рада

Хашког трибунала са тиме нису ни у најмањој логичкој противуречности.

У којој мери политички некоректне изјаве председника Николића представљају позитиван помак и стварно пречишћавање моралне и интелектуалне атмосфере у Србији, што неки од његових јавно изговорених ставова наговештавају, тек ће дела показати. Он је свакако – бар што се Сребренице тиче – на добром путу, судећи по томе у којим је круговима успео да изазове изливе беса. Али ма колико испровоцирано праскање донедавно неприкосновених „НВО“ деловало забавно, то ни у ком случају не може заменити темељно преиспитивање свих постулата досадашње државне политике, и то не само у вези са Сребреницом.

Допадљиву реторику мора да прати прецизно усмерена политичка акција. Иницијатива да се стави ван снаге Декларација о Сребреници коју је Народна скупштина Србије усвојила 2010. године под беспримерним притиском и уценама, и без озбиљног разматрања, представљало би добар први практичан корак. Преузимање јавне обавезе од стране председника и Владе, пред грађанима, да држава Србија одбија да ушета у клопку РЕКОМ-а, коју су јој припремили Наташа Кандић и Фонд за хуманитарно право, деловало би као убедљив допунски доказ искрене спознаје да је Србији у свим доменима потребна – нова политика.

Председнику Николићу неко би требало да дошапне да симпатичне речи, уколико убрзо не би биле претворене у препознатљиво различит политички курс, само потхрањују по његову репутацију врло штетан утисак да се од наводног слома Жутократије, са могућим изузетком нијансе жуте боје, ништа битно није променило.

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/nvo-negirajuci-genocid-u-srebrenici->

[nikolic-se-sluzi-populizmom.html](http://www.nspm.rs/hronika/nikolic-se-sluzi-populizmom.html)

[2] <http://www.nspm.rs/hronika/nikolic-pozvao-italijanske-investitore->

Охрабрујуће Николићеве изјаве о "геноциду" на удару НВО

Пише: Стефан Каргановић
петак, 12 октобар 2012 14:24

[da-ulazu-u-srbiju-i-koriste-izvoz-na-rusko-trziste.html](#)

[3] Танјуг, 5. јун 2012.